

(๒)

คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกร้องที่ ๔

เรื่องพิจารณาที่ ...๙.../๒๕๖๔

ศาลรัฐธรรมนูญ

วันที่ ๒๒ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ร้อง
นายชุมพล จุลใส ที่ ๑, นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ ที่ ๒, นายอิสระ สมชัย ที่ ๓,
นายถาวร เสนเนียม ที่ ๔, นายณัฐพล ทีปสุวรรณ ที่ ๕ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

ข้าพเจ้า นายถาวร เสนเนียม ผู้ถูกร้องที่ ๔
เลขประจำตัวประชาชน ๓ ๑ ๐ ๐ ๖ ๐ ๐ ๗ ๒ ๓ ๐ ๑ ๕ สัญชาติ ไทย
ตำแหน่งหรืออาชีพ ข้าราชการการเมือง
เกิดวันที่ ๒๙ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๐ อายุ ๓๔ ปี

ภูมิลำเนา (ที่อยู่ตามบัตรประจำตัวประชาชน)

บ้านเลขที่ ๖๔๐ หมู่ที่ ๓ ถนน สนามบิน-ลพบุรีราเมศวร์ ตรอก/ซอย -
ตำบล/แขวง คุนลิ่ง อำเภอ/เขต หาดใหญ่ จังหวัด สงขลา
รหัสไปรษณีย์ ๙๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐๘๑-๖๔๒-๕๙๔๒ โทรสาร
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) thawornseneam@hotmail.com

ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ (ที่อยู่สำหรับการจัดส่งเอกสาร)

บ้านเลขที่ ๔๕ หมู่บ้าน พิบูลวัฒนา ถนน พระราม ๖
ตรอก/ซอย พิบูลวัฒนา ๖ ตำบล/แขวง พญาไท อำเภอ/เขต พญาไท
จังหวัด กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๒๔๐ โทรศัพท์
โทรสาร ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) law_chaiyute@hotmail.com

เกี่ยวข้องกับคดี เป็น ผู้ถูกร้องที่ ๔
ขอคัดค้านบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นของ นายถาวร เสนเนียม ผู้ให้ถ้อยคำ
ฉบับลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๔ ไว้ดังนี้

..... คดีนี้ ผู้ถูกร้องที่ ๔ ได้รับทราบคำร้องของผู้ร้องที่ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย
สมาชิกภาพของผู้ถูกร้องที่ ๔ สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๑๐๑.(๖)
ประกอบมาตรา ๙๘.(๖) และความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องที่ ๔ สิ้นสุดลงเป็นการเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๑๗๐.(๔) ประกอบมาตรา ๑๖๐.(๖) และ.(๗) และมาตรา ๙๘.(๖)
จากกรณีศาลอาญามีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อ.๒๔๗/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๑๗/๒๕๖๔ ลงโทษ
จำคุกผู้ถูกร้องที่ ๔ ในฐานะจำเลยที่ ๗ เป็นเวลา ๕ ปี ซึ่งศาลอาญาได้ออกหมายจำคุกระหว่างอุทธรณ์ฎีกาและ
ซึ่งผู้ถูกร้องที่ ๔ ไว้ที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร ต่อมาผู้ถูกร้องที่ ๔ ได้รับการประกันตัว คดีอยู่ระหว่างอุทธรณ์
ศาลรัฐธรรมนูญได้รับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาเฉพาะในส่วนกรณีสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของ
ผู้ถูกร้องที่ ๑ - ๕ สิ้นสุดลง

..... ด้วยความเคารพในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ และด้วยความเคารพ
ในคำพิพากษาของศาลอาญา คดีหมายเลขดำที่ อ.๒๔๗/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๑๗/๒๕๖๔ ประกอบกับ
ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นตามคำร้อง ผู้ถูกร้องที่ ๔ เห็นว่า สมาชิกภาพสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องที่ ๔ ยังไม่
สิ้นสุดลง ผู้ถูกร้องที่ ๔ จึงขอยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเฉพาะในส่วนที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย
สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องที่ ๔ สิ้นสุดลง ด้วยเหตุผลที่จะได้กราบเรียนต่อศาลรัฐธรรมนูญ
ดังต่อไปนี้

..... ข้อ ๑. ผู้ถูกร้องที่ ๔ ขอประทานกราบเรียนต่อศาลรัฐธรรมนูญที่เคารพว่า มูลเหตุซึ่งผู้ถูกร้องที่ ๔
ต้อง คำพิพากษาศาลอาญาดังกล่าวข้างต้น สืบเนื่องมาจากในช่วง พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึง ๒๕๕๗ นางสาวยิ่ง
ลักษณ์ ชินวัตร ในฐานะนายกรัฐมนตรีและในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ร่วมมือกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พรรคร่วมรัฐบาลซึ่งมีพรรคเพื่อไทยเป็นแกนนำ เจตนาทุจริตโดยใช้กลไกของรัฐบาลและใช้กลไกของรัฐสภากระทำการ
อันมิชอบด้วยกฎหมาย ฝ่าฝืนจริยธรรมอย่างร้ายแรงหลายประการเป็นที่ประจักษ์ เช่น

..... (๑) จงใจตราพระราชบัญญัติ “ให้บรรดาการกระทำทั้งหลายทั้งสิ้นของบุคคลหรือประชาชนที่
เกี่ยวเนื่องกับการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมือง หรือความขัดแย้งทางการเมือง หรืออุกกถาวร
ว่าเป็นผู้กระทำความผิดโดยคณะบุคคลหรือองค์กรที่จัดตั้งขึ้นภายหลังการรัฐประหารเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน
๒๕๕๙ รวมทั้งองค์กรหรือหน่วยงานที่ดำเนินการในเรื่องดังกล่าวสืบเนื่องต่อมาที่เกิดขึ้นระหว่างปี ๒๕๕๗ ถึงวันที่
๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ ไม่ว่าผู้กระทำจะได้กระทำในฐานะตัวการผู้สนับสนุน ผู้ใช้ให้กระทำ หรือผู้ถูกใช้ หากการ
กระทำนั้นผิดต่อกฎหมายก็ให้กระทำพ้นจากความผิดและความรับผิดโดยสิ้นเชิง” เพื่อมุ่งประสงค์ลบล้าง
ความผิดแก่นายทักษิณ ชินวัตร และพวกพ้องให้หลุดพ้นจากความผิดในคดีเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชั่นที่ได้มีการ
พิจารณาจากหน่วยงานตรวจสอบของรัฐและที่มีการพิจารณาคดีโดยศาลแล้ว ด้วยการกระทำการผ่านรัฐสภาโดย

การเสนอ "ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน..." ให้ได้รับการพิจารณาเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา.....

.....(๒) จงใจตราพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศวงเงิน ๒ ล้านล้านบาท เพื่อให้รัฐบาลโดยกระทรวงการคลังมีอำนาจในการกู้เงินและใช้เงินโดยที่ไม่ต้องถูกตรวจสอบตามปกติ ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยว่าเป็นการกระทำที่ขัดรัฐธรรมนูญทั้งในแง่เนื้อหาและกระบวนการออกกฎหมาย กล่าวคือ “กระบวนการออกกฎหมาย” ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยว่า การออกเสียงลงคะแนนแทนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่นในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ ของนายนิรศ ทองธีราช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคเพื่อไทย ซึ่งมีคลิปภาพชัดเจนเป็นการกระทำที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๒๒ ซึ่งบัญญัติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ปราศจากการขัดกันแห่งผลประโยชน์ และมาตรา ๑๒๖ บัญญัติว่า สมาชิกคนหนึ่งย่อมมีเสียงหนึ่งในการออกเสียงลงคะแนน ทำให้การตรากฎหมายฉบับนี้ไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ส่วนประเด็น “เนื้อหา” ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ หมวด ๘ ว่าด้วยการเงิน การคลัง และงบประมาณ เพราะรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๙ บัญญัติให้การจ่าย “เงินแผ่นดิน” จะกระทำได้เฉพาะที่ได้อนุญาตไว้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ กฎหมายเกี่ยวกับการโอนงบประมาณ หรือกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง เว้นแต่ในกรณี “จำเป็นเร่งด่วน” แต่ตามข้อเท็จจริงปรากฏว่ายังไม่มี ความจำเป็นเร่งด่วน รายละเอียดปรากฏตามคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓-๔/๒๕๕๗.....

.....(๓) เสนอร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับที่มาและคุณสมบัติของสมาชิกวุฒิสภา เพื่อให้ได้อำนาจมาโดยที่ไม่เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าการดำเนินการพิจารณาและลงมติแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญของผู้กร้อทั้งหมดในคดีนี้เป็นการกระทำที่มีชอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๒๒ มาตรา ๑๒๕ วรรค ๑ และวรรค ๒ มาตรา ๑๒๖ วรรค ๓ มาตรา ๒๙๑ และวินิจฉัยว่ามีเนื้อความที่เป็นสาระสำคัญขัดแย้งต่อหลักการพื้นฐานและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ อันเป็นการกระทำเพื่อให้ผู้กร้อได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ผ่าฝืนรัฐธรรมนูญมาตรา ๖๘ วรรค ๑ รายละเอียดปรากฏตามคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๕-๑๘/๒๕๕๖.....

.....(๔) กระทำการทุจริตคอร์รัปชันเพื่อประโยชน์ของตนเองและพวกพ้องจนเป็นที่ประจักษ์ในโครงการสำคัญๆ หลายโครงการ เช่น โครงการรับจำนำข้าว ซึ่งศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้พิพากษากรณีทุจริตการระนายข้าวเบนรัฐต่อรัฐ (จีทูจี) ในโครงการรับจำนำข้าวว่า โครงการรับจำนำข้าวมีการทุจริตทำให้รัฐเกิดความเสียหาย เป็นการแอบอ้างทำสัญญาเบนรัฐต่อรัฐเพื่อแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบของนายภูมิ สาระผล และ นายบุญทรง เตริยาภิรมย์ กับพวกที่เป็นข้าราชการประจำใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายให้จัดการระนายข้าวสารในสต็อกของรัฐได้ร่วมกันแอบอ้างบริษัท GSSG และบริษัท Hainan grain เข้ามาเสนอราคาทำสัญญาซื้อข้าวของรัฐ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อ

เอื้ออำนวยให้บริษัท GSSG และบริษัท Hainan grain เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญาซื้อขายข้าวไทย ในราคามิตรภาพกับ
กรมการค้าต่างประเทศหน่วยงานของรัฐโดยทุจริต ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ และเป็นเจ้าพนักงานที่มีหน้าที่
จัดการระบายนข้าวในตำแหน่งโดยทุจริต และลงโทษจำคุกผู้ที่เกี่ยวข้องกระทำความผิดหลายคน เช่น นายภูมิ
สารผล อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ นายบุญทรง เตริยาภิรมย์ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
พาณิชย์ นายมนัส สร้อยพลอย อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศกับพวกที่เป็นข้าราชการและนักธุรกิจอีก ๒๑ คน
รายละเอียดปรากฏตาม คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองคดีหมายเลขคำที่
อม.๒๕/๒๕๕๘, อม.๑/๒๕๕๙, คดีหมายเลขแดงที่ อม.๑๗๘/๒๕๖๐, อม.๑๗๙/๒๕๖๐.....

.....และศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ลงโทษจำคุกนางสาวยิ่งลักษณ์
ชินวัตร ฐานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบกรณีละเลยไม่ระงับยับยั้งโครงการรับจำนำข้าว เป็นการละเว้นการปฏิบัติ
หน้าที่ในตำแหน่งโดยทุจริต เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่กระทรวงการคลัง ประเทศชาติ หรือผู้หนึ่งผู้ใด อันเป็น
ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๑๒๓/๑ รายละเอียดปรากฏตามคำพิพากษาศาลฎีกาแผนก
คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คดีหมายเลขคำที่ อม. ๒๒/๒๕๕๘, คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๒๑๑/๒๕๖๐.

.....จากพฤติกรรมของนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตรกับพวกโดยสังเขปข้างต้น ทำให้ประเทศไทยเกิด
วิกฤติทางเศรษฐกิจ วิกฤติทางการเมือง ระบบราชการถูกแทรกแซงด้วยระบบอุปถัมภ์ กระบวนการตรวจสอบและ
กระบวนการยุติธรรมถูกทำลายโดยกระบวนการทางนิติบัญญัติ ประชาชนทั่วประเทศจำนวนมากได้แสดงท่าที
ต่อต้านรัฐบาล คัดค้านการกระทำของนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตรกับพวกเป็นปรากฏการณ์ที่ไม่เคยเกิดขึ้นมา
ก่อนในประวัติศาสตร์ชาติไทย นอกจากประชาชนทั่วไปที่ได้แสดงออกดังกล่าแล้ว กลุ่มบุคคลซึ่งเป็นผู้พิพากษา
นักวิชาการ ครูบาอาจารย์ นักการเมือง สื่อสารมวลชน และข้าราชการพนักงานรัฐวิสาหกิจเกือบทุกหน่วยงานได้
ร่วมกันแสดงออกในการต่อต้านการกระทำของนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร กับพวกให้เห็นประจักษ์อีกด้วย.....

.....เมื่อศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยพฤติกรรมการกระทำของนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร กับพวกดังที่ได้กล่าว
มาแล้วข้างต้นว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร กับพวกไม่ได้สำนึกและไม่ได้ทำการแก้ไขให้ถูกต้อง
กลับออกมาแถลงการณ์ไม่ยอมรับอำนาจศาลรัฐธรรมนูญและต่อต้านคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญอย่างเปิดเผย
รายละเอียดปรากฏตามภาพข่าว เอกสารท้ายคำชี้แจงหมายเลข ๑.....

.....ช่วงปลายปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร กับพวกร่วมกันเร่งรัดผลักดัน
"ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการประชุมทางการเมือง การแสดงออกทาง
การเมืองของประชาชน พ.ศ." ให้ได้รับการพิจารณาเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ผู้ถูกร้องที่ ๔
กับพวกหลายคนในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและในฐานะสมาชิกรัฐสภา ได้ทำหน้าที่แทนปวงชนชาวไทย
เจ้าของอำนาจอธิปไตย ด้วยการอภิปรายคัดค้านการออกกฎหมายดังกล่าวของนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร กับพวก
อย่างเต็มกำลังความสามารถ แต่ไม่สามารถทัดทานการกระทำอันลึกลับแก่อำนาจของนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร
กับพวกได้ ผู้ถูกร้องที่ ๔ และนายสุเทพ เทือกสุบรรณ, นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย, นายชุมพล จุลใส (ผู้ถูกร้องที่
๑), นายพิพัฒน์ ภูมิคุ้มกัน (ผู้ถูกร้องที่ ๒), นายอิสระ สมชัย (ผู้ถูกร้องที่ ๓), นายวิทยา แก้วภราดัย, นายณัฐพล

ทีปสุวรรณ (ผู้ถูกร้องที่ ๕) และนายเอกนัฏ พร้อมพันธ์ ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ขณะนั้น ได้ร่วมปรึกษาหารือกันแล้วเห็นว่า เมื่อไม่สามารถดำเนินการคัดค้านหรือตัดทอนการกระทำอันมิชอบของ นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร กับพวกได้ เนื่องจากนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร กับพวกสามารถควบคุมเสียงข้างมากของ รัฐสภาได้อย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาด โดยเฉพาะพฤติกรรมของประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา แสดงออกโดยเปิดเผย ว่าเป็นคนในอาณัติของระบอบทักษิณ ผู้ถูกร้องที่ ๔ กับพวกจึงต้องร่วมมือกันต่อสู้เพื่อปกป้องประเทศชาติให้พ้น จากภาวะวิกฤติ

..... ผู้ถูกร้องที่ ๔ กับพวกเห็นว่าหากประชาชนในฐานะเจ้าของอำนาจอธิปไตยเพิกเฉยปล่อยให้ นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตรกับพวกสามารถออกกฎหมายลบล้างความผิดให้นายทักษิณ ชินวัตรกับพวกตามความ ประสงค์ได้ หากปล่อยให้นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตรกับพวกสามารถกู้เงินจำนวนมากถึงสองล้านล้านบาทมาใช้ใน นามรัฐบาลโดยที่ประชาชนไม่สามารถตรวจสอบได้ หากปล่อยให้นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตรกับพวกสามารถกระทำ การทุจริตคอร์รัปชันในโครงการสำคัญและสามารถดำเนินการแสวงหาอำนาจที่ไม่เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ใน รัฐธรรมนูญ ประเทศไทยย่อมต้องพบกับความวิบัติ ล่มจม อย่างแน่นอน

..... เมื่อผู้ถูกร้องที่ ๔ กับพวกเล็งเห็นถึงผลเสียหายและวิกฤติที่กำลังเกิดกับประเทศไทย และพิจารณาแล้วเห็นว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ เปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปสามารถออก มาร่วมชุมนุมกันอย่างสงบ สันติ ปราศจากอาวุธเพื่อพิทักษ์รัฐธรรมนูญได้ ผู้ถูกร้องที่ ๔ กับพวกจึงได้ร่วมกันชุมนุม เพื่อแสดงพลังในฐานะประชาชนคัดค้านการกระทำของนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตรกับพวกเพื่อยับยั้งไม่ให้เกิดความเสียหายต่อประเทศชาติ ผู้ถูกร้องที่ ๔ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย นายชุมพล จุลใส (ผู้ถูกร้องที่ ๑) นายพุดพิงษ์ ปุณณกันต์ (ผู้ถูกร้องที่ ๒) นายอิสระ สมชัย (ผู้ถูกร้องที่ ๓) นายวิทยา แก้วภราดัย นายณัฐพล ทีปสุวรรณ (ผู้ถูกร้องที่ ๕) และนายเอกนัฏ พร้อมพันธ์ จึงได้ลาออกจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรซึ่งเป็นการแสดงออกอย่างชัดเจนว่าผู้ถูกร้องที่ ๔ กับพวกจะร่วมชุมนุมโดยใช้สิทธิในฐานะพลชนชาวไทย เจ้าของอำนาจอธิปไตยอย่างแท้จริง ไม่ต้องการใช้ออกสิทธิ์ความเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคุ้มครองและเป็นการ แสดงออกถึงความบริสุทธิ์ใจในการเข้าร่วมชุมนุมกับประชาชนว่า ผู้ถูกร้องที่ ๔ กับพวกไม่สามารถแสวงหา ประโยชน์ในตำแหน่งทางการเมืองได้อีกต่อไป เพราะผู้ร้องที่ ๔ กับพวกพ้นจากความเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไปแล้ว

..... แม้การชุมนุมจะมีประชาชนเข้าร่วมเป็นจำนวนมากก็ตาม แต่นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตรกับพวกก็ ไม่สนใจรับฟังข้อเรียกร้องและคำคัดค้าน กลับใช้อำนาจออกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงในเขต กรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี และอำเภอนางพละ จังหวัดสมุทรปราการ ส่งผลให้รัฐบาลรักษาการของนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร มีอำนาจออกประกาศให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับกุม และคุมตัวบุคคลที่สงสัยว่าจะเป็นผู้ร่วมกระทำการให้เกิดสถานการณ์ฉุกเฉินโดยปราศจากข้อกล่าวหา ออกคำสั่ง เรียกให้บุคคลมารายงานตัวต่อเจ้าหน้าที่หรือมาให้ถ้อยคำหรือส่งมอบเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับ สถานการณ์ฉุกเฉิน ออกคำสั่งยึดหรืออายัดอาวุธ สินค้าเครื่องอุปโภคบริโภค เคมีภัณฑ์ หรือวัตถุอื่นใดในกรณีมีเหตุ อันควรสงสัยว่าได้ใช้หรือจะใช้สิ่งนั้นเพื่อการกระทำการหรือสนับสนุนการกระทำการให้เกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน

ห้ามมิให้มีการชุมนุมหรือมั่วสุมเกิน ๕ คน ห้ามเสนอข่าว จำหน่าย หรือทำให้แพร่หลายซึ่งหนังสือพิมพ์ สื่อสิ่งพิมพ์
ห้ามออกจากเคหสถานเวลาค่ำคืน ใช้กำลังทหารเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย และประกาศให้บางส่วนของประเทศ
เข้าถึงไม่ได้ เพื่อหวังสกัดกั้นการชุมนุมของผู้ถูกร้องที่ ๔ กับพวก เป็นการกระทำที่มุ่งหวังเพื่อปิดปากและปิดกั้น
เสรีภาพของประชาชน ผู้ถูกร้องที่ ๔ จึงได้ยื่นฟ้องคดีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร จำเลยที่ ๑, นายเฉลิม อยู่บำรุง
จำเลยที่ ๒ และ พลตำรวจเอกอดุลย์ แสงสิงห์แก้ว จำเลยที่ ๓ ต่อศาลแพ่งเป็นคดีหมายเลขดำ ๒๖๕/๒๕๕๗ เพื่อ
เพิกถอนประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินดังกล่าว และศาลแพ่งได้พิพากษาให้เพิกถอนประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน และ
ห้ามนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร กับพวก (จำเลยทั้ง ๓) นำประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงมาใช้บังคับ
เพื่อจะออกประกาศและข้อกำหนดตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน โดยให้ข้อบังคับตาม
ประกาศและข้อกำหนดดังกล่าวไม่มีผลบังคับต่อผู้ถูกร้องที่ ๔ กับพวกและประชาชนนับแต่วันที่ ๒๑ มกราคม
๒๕๕๗ รวมทั้งไม่ให้นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร กับพวกกระทำการดังรวม ๙ ข้อ ดังต่อไปนี้ คือ ๑.ห้ามมิให้ใช้หรือสั่ง
พนักงานเจ้าหน้าที่ให้ใช้กำลังและหรืออาวุธเข้าสลายการชุมนุมของกลุ่มผู้ถูกร้องที่ ๔ กับพวกและประชาชน ที่
ชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ ตามรัฐธรรมนูญราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๓ วรรคหนึ่ง ๒.ห้ามมิ
ให้มีคำสั่งยึดหรืออายัดสินค้า เครื่องอุปโภคบริโภค เคมีภัณฑ์ หรือวัตถุอื่นใดที่ได้ใช้หรือจะใช้สิ่งนั้น เพื่อการกระทำ
การหรือสนับสนุนผู้ชุมนุมและประชาชน ๓.ห้ามมิให้ออกคำสั่งตรวจค้น รื้อ ถอน หรือทำลายซึ่งอาคารสิ่งปลูกสร้าง
หรือสิ่งกีดขวางของผู้ชุมนุมและประชาชน ๔.ห้ามมิให้สั่งการ ให้การซื้อขาย ใช้ หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสินค้า
เวชภัณฑ์ เครื่องอุปโภคบริโภค เคมีภัณฑ์ หรือวัสดุอุปกรณ์อย่างหนึ่งอย่างใดซึ่งอาจใช้ในการชุมนุม ๕.ห้ามมิให้สั่ง
การ ห้ามกระทำการอย่างใดๆ ที่เป็นการปิดการจราจร ปิดเส้นทางคมนาคม หรือกระทำการอื่นใดที่ทำให้ไม่อาจใช้
เส้นทางคมนาคมได้ตามปกติในทุกเขตพื้นที่ที่ผู้ชุมนุมและประชาชนใช้ในการชุมนุม ๖.ห้ามมิให้ประกาศกำหนด
พื้นที่ที่ห้ามมีการชุมนุมของผู้ชุมนุมและประชาชนตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไป ๗.ห้ามมิให้สั่งการห้ามการใช้เส้นทางคมนาคม
หรือการใช้ยานพาหนะ หรือกำหนดเงื่อนไขในการใช้เส้นทางคมนาคม หรือการใช้ยานพาหนะของผู้ชุมนุมและ
ประชาชนในการชุมนุม ๘.ห้ามมิให้สั่งห้ามผู้ชุมนุมและประชาชนใช้อาคาร หรือเข้าไป หรืออยู่ในสถานที่ หรือห้ามเข้า
ไปในพื้นที่ใดๆ และ ๙.ห้ามมิให้สั่งห้ามให้อพยพผู้ชุมนุมและประชาชนออกจากพื้นที่การชุมนุม และห้ามมิให้ออก
คำสั่งห้ามผู้ชุมนุมและประชาชนเข้าไปในพื้นที่ชุมนุม.....

.....ในระหว่างการชุมนุมของผู้ถูกร้องที่ ๔ กับพวก ฝ่ายของนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตรยังได้นำ
พฤติกรรมในการชุมนุมของผู้ถูกร้องที่ ๔ กับพวกมาฟ้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อให้วินิจฉัยว่าเป็นการกระทำที่
ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญได้พิจารณาวินิจฉัยว่า “เป็นการใช้เสรีภาพในการชุมนุมของ
ประชาชนอันมีมูลเหตุสืบเนื่องมาจากการคัดค้านร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิด
เนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. คัดค้านร่างรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ...) พุทธศักราช เรื่องแก้ไขที่มาของสมาชิกวุฒิสภา และ
คัดค้านการปฏิเสศ ไม่ยอมรับคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นการเรียกร้องและแสดงพลังด้วยการ
สนับสนุน ของประชาชนจำนวนมาก เป็นสิทธิของบุคคลในฐานะพลเมืองที่จะพิทักษ์รัฐธรรมนูญตาม
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๙ ประกอบกับการชุมนุมเป็นการแสดงออกเพื่อแสดงความคิดเห็นทางการเมือง อันเป็น

สิทธิโดยชอบธรรมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ วรรคหนึ่ง” รายละเอียดปรากฏตามคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๔๑/๒๕๕๖, ๕๔/๒๕๕๖, ๕๙/๒๕๕๖, ๖๑/๒๕๕๖, ๖๓/๒๕๕๖, ๕/๒๕๕๗, ๗/๒๕๕๗, ๘/๒๕๕๗, ๙/๒๕๕๗, ๑๐/๒๕๕๗, ๑๑/๒๕๕๗, ๑๒/๒๕๕๗, ๑๕/๒๕๕๗, ๑๖/๒๕๕๗, ๒๐/๒๕๕๗, ๒๑/๒๕๕๗, ๒๓/๒๕๕๗, ๓๓/๒๕๕๗, ๔๕/๒๕๕๗ และ ๕๐/๒๕๕๗

ข้อ ๒. เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ศาลอาญานัดอ่านคำพิพากษา โดยศาลได้พิพากษาให้ผู้ถูกร้องที่ ๔ มีความผิดฐานร่วมกระทำให้ปรากฏแก่ประชาชนด้วยวาจา หนังสือ หรือวิธีอื่นใดอันมิใช่เป็นการกระทำภายในความมุ่งหมายแห่งรัฐธรรมนูญ ฐานร่วมกันยุยงให้เกิดการร่วมกันหยุดงานเพื่อบังคับรัฐบาล ฐานร่วมกันบุกรุกสำนักงานในความครอบครองของผู้อื่น ฐานร่วมกันบุกรุกอสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่น และฐานร่วมกันกระทำให้ปรากฏแก่ประชาชนด้วยวาจา อันมิใช่เป็นการกระทำภายในความมุ่งหมายแห่งรัฐธรรมนูญ ลงโทษจำคุกผู้ถูกร้องที่ ๔ จำนวน ๕ กระทงความผิด กระทงละ ๑ ปี รวมจำคุกผู้ถูกร้อง ๕ ปี รายละเอียดปรากฏในคำร้องของผู้ร้องแล้ว

ผู้ถูกร้องที่ ๔ ขอประทานกราบเรียนศาลที่เคารพว่า ในวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ อันเป็นวันที่ศาลอาญานัดอ่านคำพิพากษาดังกราบเรียนข้างต้นและก่อนเวลาที่ศาลจะปิดทำการ ผู้ถูกร้องที่ ๔ กับพวกได้ใช้สิทธิตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ในการยื่นคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราวเพื่อใช้สิทธิต่อสู้คดีในชั้นอุทธรณ์ต่อไป ซึ่งศาลอาญาได้รับคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราวของผู้ถูกร้องที่ ๔ กับพวกไว้แล้ว ศาลอาญาไม่ได้พิจารณา “สั่งปล่อยตัวชั่วคราว” หรือ “สั่งไม่อนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราว” แต่มีคำสั่งให้ส่งศาลอุทธรณ์เพื่อพิจารณาสั่ง รายละเอียดปรากฏตามคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราวฉบับวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เอกสารท้ายคำชี้แจงหมายเลข ๒

ในวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ระหว่างรอฟังคำสั่งศาลอุทธรณ์จากกรณีศาลอาญาส่งคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราวไปให้ศาลอุทธรณ์พิจารณา ในวันดังกล่าวศาลอุทธรณ์ยังไม่ได้มีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตตามที่ผู้ถูกร้องที่ ๔ กับพวกร้องขอ ต่อมาในวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ศาลอุทธรณ์ได้มีคำสั่งอนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราวในระหว่างอุทธรณ์ โดยศาลอุทธรณ์ได้พิเคราะห์ความหนักเบาแห่งข้อหาและพฤติการณ์แห่งคดีแล้วเห็นว่าผู้ถูกร้องที่ ๔ กับพวกเคยได้รับการอนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราวในระหว่างพิจารณาของศาลชั้นต้นมาก่อน ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกร้องที่ ๔ กับพวกมีพฤติการณ์จะหลบหนีหรือไม่มาศาลตามกำหนดนัด แม้ศาลชั้นต้นจะพิพากษาลงโทษผู้ถูกร้องที่ ๔ แต่โทษจำคุกสำหรับความผิดในแต่ละกระทงไม่สูงนัก ทั้งมีที่อยู่เป็นหลักแหล่งที่แน่นอน จึงอนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราวระหว่างอุทธรณ์ รายละเอียดปรากฏตามคำสั่งศาลอุทธรณ์ให้ปล่อยตัวผู้ถูกร้องคดีที่ ๔ เอกสารท้ายคำชี้แจงหมายเลข ๓

ศาลอุทธรณ์ได้ส่งคำสั่งปล่อยตัวชั่วคราวมาให้ศาลอาญา ซึ่งศาลอาญาดำเนินการออกหมายปล่อยตัวในวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ รายละเอียดปรากฏตามหมายปล่อยผู้ถูกร้องที่ ๔ เอกสารท้ายคำชี้แจงหมายเลข ๔

จากการที่ศาลอาญานัดอ่านคำพิพากษาและศาลอาญาไม่ส่งคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราวตามคำร้องของผู้ถูกร้องที่ ๔ กับพวก ฉบับลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ แต่มีคำสั่งให้ส่งศาลอุทธรณ์เพื่อพิจารณาสั่ง กรณีจึงเป็นเหตุให้ผู้ถูกร้องที่ ๔ กับพวกถูกนำตัวไปคุมขังไว้ที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานครในวันที่ ๒๔ ถึง ๒๖

กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ระหว่างรอคำสั่งจากศาลอุทธรณ์ ด้วยเหตุดังกล่าวนี้ผู้ร้องจึงนำความมาร้องต่อศาลให้วินิจฉัยสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องที่ ๔ กับพวกสิ้นสุด ผู้ถูกร้องที่ ๔ ไม่อาจเห็นพ้องด้วยกับคำร้องของผู้ร้อง จึงขอประทานกราบเรียนชี้แจงต่อศาลรัฐธรรมนูญด้วยความเคารพว่า.....

.....ประเทศไทยปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข. ระบบรัฐสภา โดยมีรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศตามหลัก “รัฐธรรมนูญนิยม” ดังนั้น องค์กรใด หรือกฎหมายใดจะขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญมิได้. ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓ บัญญัติว่า “อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ” และ มาตรา ๕ วรรคแรกบัญญัติว่า “รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ หรือการกระทำใด ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ บทบัญญัติหรือการกระทำนั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้”

.....ศาลรัฐธรรมนูญที่เคารพยอมทราบดีแล้วว่า “รัฐธรรมนูญ” นั้นหมายความได้ว่า เป็นกฎเกณฑ์ที่กำหนดสถานะและความสัมพันธ์ขององค์กรที่ใช้อำนาจต่อกันหรือต่อประชาชน ดังนั้น รัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาลต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและความผาสุกของประชาชนโดยรวม อำนาจอธิปไตยภายใต้หลักการสำคัญของรัฐธรรมนูญดังกล่าวมาจึงต้องไม่ถูกล่วงละเมิดได้จากองค์กรใด กฎหมายใด หรือกระบวนการทางราชการ.....

.....ดังที่ได้กราบเรียนศาลรัฐธรรมนูญแล้วว่า ในวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ผู้ถูกร้องที่ ๔ กับพวกได้ใช้สิทธิยื่นคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราวภายหลังต้องคำพิพากษาให้จำคุก อันเป็นการใช้สิทธิตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก็ได้บัญญัติรับรองสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยไว้ใน หมวด ๓ มาตรา ๒๕ เพื่อคุ้มครองสิทธิของปวงชนชาวไทยไว้ว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่ได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ สามารถยกบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญเพื่อใช้สิทธิทางศาลหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ได้” ซึ่งข้อต่อสู้นี้สามารถใชยกเป็นข้อต่อสู้ได้แม้ในการพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญ และเมื่อพิจารณาประกอบกับมาตรา ๒๙ วรรคสอง แล้วจะมีความว่า “ในคดีอาญาให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด และก่อนมีคำพิพากษาถึงที่สุดแสดงว่าบุคคลใดได้กระทำความผิด จะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเสมือนเป็นผู้กระทำความผิดมิได้ และในส่วนของวรรคสาม ได้บัญญัติไว้ว่า “การควบคุมหรือขังผู้ต้องหาหรือจำเลยกระทำได้เพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันมิให้มีการหลบหนี”

.....ผู้ถูกร้องที่ ๔ ใครขอให้ศาลที่เคารพได้โปรดพิจารณาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เกี่ยวกับกระบวนการอ่านคำพิพากษาจนถึงกระบวนการพิจารณาคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราวว่า เกิดจากการใช้ดุลพินิจของศาลอาญาที่ไม่พิจารณาสั่งปล่อยตัวชั่วคราวผู้ถูกร้องที่ ๔ แต่สั่งคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราวในวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ว่า “ส่งศาลอุทธรณ์เพื่อพิจารณาสั่ง” ดังนั้น เมื่อผู้ถูกร้องที่ ๔ ได้ใช้สิทธิในการยื่นคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราวภายในเวลาราชการแล้ว การพิจารณาสั่งคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราวของผู้ถูกร้องที่ ๔ กับพวกย่อมต้องอยู่ในระหว่างการใช้อำนาจของศาลอาญาต่อเนื่องไปยังศาลอุทธรณ์ เมื่อกระบวนการพิจารณาคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราวที่ใช้ระยะเวลาจนถึง ๒ วันนั้น เกิดจากความล่าช้าของกระบวนการทางราชการแล้ว ย่อมต้องถือ

ว่าคำสั่งปล่อยตัวชั่วคราวที่ศาลอุทธรณ์ได้มีคำสั่งให้ปล่อยตัวชั่วคราวผู้ถูกร้องที่ ๔ กับพวกในวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ นั้นมีผลย้อนกลับไปอนุญาตตามเหตุแห่งคำร้องของผู้ถูกร้องที่ ๔ กับพวก ที่ได้ร้องขอปล่อยตัวชั่วคราว ฉบับลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่ศาลชั้นต้นได้รับคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราวของผู้ถูกร้องที่ ๔ กับ พวกไว้ ทั้งนี้ ขอศาลที่เคารพได้โปรดพิจารณาด้วยความเป็นธรรมว่า หากไม่เกิดจากความล่าช้าของกระบวนการทาง ราชการในการสั่งปล่อยตัวชั่วคราวแล้ว ผู้ถูกร้องที่ ๔ กับพวกก็ไม่ต้องถูกนำตัวไปคุมขัง.....

.....นอกจากนี้การที่ศาลอาญามีคำสั่งให้ส่งคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราวของผู้ถูกร้องที่ ๔ กับพวกไปยัง ศาลอุทธรณ์เพื่อส่งคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราวนั้น เป็นการกระทำที่ขัดต่อความมุ่งหมายแห่งประมวลกฎหมายวิธี พิพิจารณาความอาญาที่บัญญัติเกี่ยวกับการขอปล่อยตัวชั่วคราวไว้ในมาตรา ๑๐๖, ๑๐๗ ไว้ว่า “ศาลต้องรีบสั่งอย่าง รวดเร็ว และผู้ต้องหาหรือจำเลยทุกคนพึงได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว โดยอาศัยหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๑๐๘ มาตรา ๑๐๘/๑ มาตรา ๑๐๙ มาตรา ๑๑๐ มาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๒ และมาตรา ๑๑๓/๑” จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว ศาลต้องพิจารณาข้อเท็จจริงประกอบทุกข้อ เมื่อเข้าหลักเกณฑ์ดังกล่าวแล้วศาล จะต้องมีการสั่งให้ปล่อยตัวชั่วคราวทันทีที่สามารถดำเนินการได้ การที่ศาลอาญาไม่พิจารณาสั่งคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราว ผู้ถูกร้องที่ ๔ กับพวก จึงเป็นเหตุให้ผู้ถูกร้องที่ ๔ กับพวกต้องถูกนำตัวไปคุมขังไว้ จึงเป็นการกระทำที่ขัดต่อ บทบัญญัติแห่งประมวลวิธีพิจารณาความอาญา และถือการกระทำที่ขัดต่อเจตนารมณ์ของบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕ ประกอบมาตรา ๒๙ ซึ่งผู้ถูกร้องที่ ๔ ได้กล่าวอ้างไว้แล้วข้างต้น ทั้งนี้ หากพิจารณาถึงหน้าที่หรือดุลยพินิจของศาลอาญาในการสั่งคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราวของผู้ถูกร้องที่ ๔ กับพวก ศาลรัฐธรรมนูญที่เคารพย่อมสามารถพิเคราะห์ได้ว่า ศาลอาญาต้องมีคำสั่งให้ปล่อยตัวชั่วคราวตามคำร้องของผู้ถู ก่อร้องที่ ๔ กับพวกทันทีโดยที่ไม่ต้องส่งให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาต่อไป เนื่องจากเหตุผลที่ศาลอุทธรณ์ได้พิจารณา ประกอบการสั่งปล่อยตัวชั่วคราว คือ “พิเคราะห์ความหนักเบาแห่งข้อหาและพฤติการณ์แห่งคดีแล้ว ผู้ถูกร้องที่ ๔ เคยได้รับการอนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราวในระหว่างพิจารณาของศาลชั้นต้นมาก่อน ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกร้องที่ ๔ มี พฤติการณ์จะหลบหนีหรือไม่มาศาลตามกำหนดนัด แม้ศาลชั้นต้นจะพิพากษาลงโทษผู้ถูกร้องที่ ๔ แต่โทษจำคุก สำหรับความผิดในแต่ละกระทงไม่สูงนัก ทั้งมีที่อยู่เป็นหลักแหล่งที่แน่นอน จึงอนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราวระหว่าง อุทธรณ์” ซึ่งข้อเท็จจริงที่ศาลอุทธรณ์ใช้ประกอบดุลยพินิจในการสั่งคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราวล้วนอยู่ในสำนวนคดี ของศาลอาญาทั้งสิ้น ดังนั้น ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการที่ผู้ถูกร้องที่ ๔ กับพวกถูกนำตัวไปควบคุมไว้ในเรือนจำพิเศษ กรุงเทพมหานครจึงเป็นเพียงกระบวนการระหว่างการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวตามกระบวนการทางราชการเท่านั้น ผู้ ถูกร้องที่ ๔ กับพวกมิได้ถูกนำตัวไปคุมขังเพื่อเป็นการบังคับโทษทางอาญา ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙๔ (๖) แต่อย่างใด.....

.....ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๒๕ วรรคสี่ บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีการฟ้องสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาในคดีอาญา ไม่ว่าจะได้ฟ้องนอกหรือในสมัย ประชุม ศาลจะพิจารณาคดีนั้นในระหว่างสมัยประชุมก็ได้ แต่ต้องไม่เป็นการขัดขวางต่อการที่สมาชิกผู้นั้นจะ มาประชุม” เป็นเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ถือเป็นบทบัญญัติอัน เป็นสาระสำคัญที่รัฐธรรมนูญทุกฉบับต้องบัญญัติไว้เพื่อให้ความคุ้มกันต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิก

วุฒิสภา เนื่องจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาทำหน้าที่เป็นผู้แทนของประชาชนเจ้าของอำนาจอธิปไตย มีหน้าที่ในการตัดสินใจเรื่องสำคัญต่าง ๆ ของประเทศ การพิจารณากฎหมาย ควบคุมการบริหารประเทศของรัฐบาล หรือพิจารณางบประมาณแผ่นดิน การทำหน้าที่ดังกล่าวของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาจะต้องมีการนำเสนอข้อเท็จจริงต่อที่ประชุมเพื่อพิจารณาและการรับฟังความเห็นซึ่งกันและกัน ดังนั้น เพื่อให้การทำหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีมาตรการให้ความคุ้มกันสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาให้พ้นจากการถูกขัดขวางหรือถูกรบกวนในสมัยประชุม มาตรา ๑๒๕ จึงเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ที่กำหนดสถานะและความสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติกับฝ่ายตุลาการไว้ไม่ให้ลิดรอนสิทธิและหน้าที่ต่อกัน และเป็นบทบัญญัติที่มุ่งต่อการคุ้มครองสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาให้มีความมั่นคง ไม่ต้องเกรงกลัวต่อเวลาที่ตนได้ถูกถูกดำเนินคดีอาญาในระหว่างสมัยประชุม ป้องกันมิให้เกิดการต่อรองเอาผลทางคดีอาญาแลกกับการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมาตรานี้ จึงมีเจตนารมณ์ต้องการให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาได้ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มที่ トラบใดที่ผลคดีอาญานั้นยังไม่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก.....

.....คดีนี้ เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกาเปิดสมัยประชุมสภาผู้แทนราษฎร ฉบับลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๓ ให้นัดประชุมสมัยสามัญตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เป็นต้นไป และได้มีพระราชกฤษฎีกาปิดสมัยประชุม ฉบับลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ให้ปิดการประชุมสมัยสามัญ ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๔ ดังนั้น ในระหว่างวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ถึง วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๔ จึงยังอยู่ในระหว่างสมัยประชุม รายละเอียดปรากฏตามเอกสารท้ายคำชี้แจงหมายเลข ๕ - ๖ ในวันที่ ๒๔ - ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่ศาลอาญานัดอ่านคำพิพากษา และได้ออกหมายขังผู้ถูกร้องที่ ๔ กับพวกไว้ระหว่างรอคำสั่งคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราวของศาลอุทธรณ์ดังกราบเรียนข้างต้นแล้ว จึงเป็นช่วงเวลาที่ยังอยู่ในระหว่างสมัยประชุม.....

.....ดังนั้น การที่ศาลอาญานัดอ่านคำพิพากษาในวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ทั้งที่ได้ปรากฏข้อเท็จจริงในสำนวนคดีของศาลอาญามาโดยตลอดว่า ผู้ถูกร้องที่ ๔ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ก่อนวันนัดอ่านคำพิพากษา ประกอบกับการนัดอ่านคำพิพากษาผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนและผู้พิพากษาองค์คณะต้องประชุมจัดทำคำพิพากษาล่วงหน้า และต้องมีการปรึกษาหารืออธิบดีผู้พิพากษาเพราะถือเป็นสำนวนคดีสำคัญอยู่ในความสนใจของประชาชน ศาลอาญาย่อมทราบถึงผลของคำพิพากษาก่อนการอ่านคำพิพากษา และศาลอาญาย่อมทราบถึงผลของการอ่านคำพิพากษาว่า สามารถระงับต่อการคุ้มครองผู้ถูกร้องที่ ๔ ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้.....

.....การที่ผู้ถูกร้องที่ ๔ ต้องถูกคุมขังโดยหมายของศาลอาญาตามเหตุแห่งคำร้องในคดีนี้ เป็นผลโดยตรงจากกรณีที่ศาลอาญานัดอ่านคำพิพากษา ทั้งนี้ ศาลอาญาสามารถคาดหมายได้ว่า การอ่านคำพิพากษาในวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ สามารถเกิดผลอันเป็นการขัดขวางไม่ให้ผู้ถูกร้องที่ ๔ เข้าร่วมประชุมในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ เมื่อศาลอาญาออกหมายขังผู้ถูกร้องที่ ๔ ไว้ระหว่างรอคำสั่งของศาลอุทธรณ์ จึงเป็นเหตุให้ผู้ถูกร้องที่ ๔ ไม่สามารถไปปฏิบัติหน้าที่ในการเข้าร่วมประชุมร่วมกันของรัฐสภา เพื่อพิจารณา ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่...) พ.ศ. (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๕๖ และเพิ่มหมวด

๑๕/๑) และ ๒)ร่างพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ... ดังนั้น การดำเนินกระบวนการของศาลอาญา ตั้งแต่การนัดอ่านคำพิพากษา การไม่ดำเนินการส่งคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราวของผู้ถูกร้องที่ ๔ กับพวก การออกหมายจำคุกระหว่างอุทธรณ์ฎีกาแล้วทำให้ผู้ถูกร้องที่ ๔ ไม่สามารถเข้าร่วมประชุมรัฐสภาในระหว่าง สมัยประชุมได้ จึงขัดกับเจตนารมณ์และบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๑๒๕ ผู้ถูกร้องที่ ๔ จึงเห็นว่าเป็นกรณีที่ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ ขอบที่ศาลรัฐธรรมนูญจะวินิจฉัยให้ความ ค้ำครองผู้ถูกร้องที่ ๔ โดยวินิจฉัยให้การออกหมายจำคุกผู้ถูกร้องที่ ๔ และการคุมขังผู้ถูกร้องที่ ๔ ไม่ชอบด้วย รัฐธรรมนูญ

.....จากการใช้อำนาจหน้าที่ของศาลอาญาข้างต้น หากศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาว่าเป็นการดำเนิน กระบวนการพิจารณาตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญำบัญญัติให้อำนาจไว้ก็ตาม ผู้ถูกร้องที่ ๔ ขอศาลที่ เคารถได้โปรดพิจารณาว่า การทำหน้าที่ขององค์กรตุลาการควรดำเนินการไปในทางที่ไม่กระทบต่อองค์กรณีติ บัญญัติตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดไว้ ดังนั้น จากเหตุแห่งคดีนี้ที่ศาลอาญา ดำเนินกระบวนการพิจารณาด้วยการนัดอ่านคำพิพากษาและการที่ศาลอาญาออกหมายจำคุกผู้ถูกร้องที่ ๔ ระหว่าง อุทธรณ์ฎีกาซึ่งเป็นการใช้อำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เมื่อเกิดผลเป็นการขัดขวางการทำ หน้าที่ของผู้ถูกร้องที่ ๔ ในการประชุมรัฐสภา การดำเนินการของศาลอาญาดังกล่าวมาจึงขัดต่อเจตนารมณ์ มาตรา ๑๒๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ การที่ศาลอาญาออกหมายจำคุกผู้ถูกร้องที่ ๔ ระหว่างอุทธรณ์ฎีกาย่อมไม่สามารถตีความบังคับใช้เพื่อให้เกิดผลร้ายกับผู้ถูกร้องที่ ๔ ได้

.....ข้อ ๓. ด้วยความเคารพต่อศาลรัฐธรรมนูญผู้ถูกร้องที่ ๔ ขอประทานเรียนเพิ่มเติมต่อศาลที่เคารพ ว่า หลังจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ เลือกลงตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศใช้บังคับ เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๒ ได้มีพระราช กฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๒ ปรากฏตามเอกสารท้ายคำร้องของผู้ ร้องหมายเลข ๗

.....ผู้ร้องจึงได้ออกประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่อง กำหนดวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎร วันรับสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง และสถานที่ที่พรรคการเมืองจะส่ง บัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ โดยผู้ร้องกำหนดว่า ๑. ให้มีการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไปในวันอาทิตย์ที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ ๒. ผู้ใดประสงค์จะสมัครรับเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ในเขตเลือกตั้งใด ให้ยื่นใบสมัครรับเลือกตั้งพร้อมทั้งเอกสาร หลักฐานและค่าธรรมเนียมในการสมัครรับเลือกตั้ง ต่อผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้ง ตั้งแต่วันจันทร์ที่ ๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ถึงวันศุกร์ที่ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ระหว่างเวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ สถานที่ที่ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งกำหนด รายละเอียดปรากฏตามเอกสารท้าย คำชี้แจงหมายเลข ๗

.....เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ผู้ถูกร้องที่ ๔ ได้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ ๖ จังหวัดสงขลา ในนามพรรคประชาธิปัตย์ โดยจัดส่งเอกสารประกอบการ

สมัครพร้อมชำระค่าธรรมเนียมในการสมัครครบถ้วนตามที่ผู้ร้องกำหนดทุกประการ ผู้ร้องได้ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ถูกร้องที่ ๔ แล้ว จึงประกาศรับรองรายชื่อผู้ถูกร้องให้เป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ ๖ จังหวัดสงขลา รายละเอียดปรากฏตามเอกสารท้ายคำชี้แจงหมายเลข ๘

ต่อมาในการเลือกตั้งครั้งดังกล่าว ผู้ถูกร้องที่ ๔ เป็นผู้ได้รับคะแนนสูงสุดในเขตเลือกตั้งและได้รับการรับรองผลการเลือกตั้งจากผู้ถูกร้อง ปรากฏตามเอกสารท้ายคำร้องของผู้ร้องหมายเลข ๓ ผู้ร้องได้ปฏิญาณตนในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรก่อนทำหน้าที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและได้ทำหน้าที่ด้วยดีมาตลอดจนกระทั่งศาลได้สั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่

ดังนั้น เมื่อพิจารณาคุณสมบัติของผู้ถูกร้องที่ ๔ ตามประกาศของผู้ร้อง เอกสารท้ายคำชี้แจงหมายเลข ๗ ดังกล่าวข้างต้น ผู้ถูกร้องที่ ๔ จึงเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๙๘ โดยคุณสมบัตินี้ถือเป็นคุณสมบัติเฉพาะตัวของบุคคลตั้งแต่เริ่มสมัครรับเลือกตั้ง เมื่อผู้ถูกร้องที่ ๔ มีคุณสมบัติครบถ้วนและไม่ต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญมาตั้งแต่ต้นแล้ว ผู้ถูกร้องที่ ๔ จึงต้องมีคุณสมบัติเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

ผู้ถูกร้องที่ ๔ เห็นว่า กรณีที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙๘ (๖) กำหนดเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไว้ว่า ต้องไม่เป็นผู้ที่ “ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายศาล” นั้น เจตนารมณ์เพื่อเป็นการห้ามมิให้ผู้ที่ถูกคุมขังซึ่งถือเป็นบุคคลที่กระทำความผิดและมีมลทินหมองอยู่ ณ ขณะนั้น อีกทั้งเพื่อห้ามมิให้ผู้ที่จะสมัครรับเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อสามารถให้พรรคการเมืองยื่นใบสมัครแบบบัญชีรายชื่อแทนตนได้ ซึ่งรัฐธรรมนูญมาตรา ๙๘ (๖) นี้ก็สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๒ ผู้ถูกร้องที่ ๔ เห็นว่าการกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไว้เช่นนี้ ก็เพื่อต้องการให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งมีสิทธิเสมอภาคกันเกี่ยวกับระยะเวลาในการหาเสียงเลือกตั้ง ดังนั้น หากผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรถูกคุมขังอยู่ก็จะไม่สามารถหาเสียงเลือกตั้งได้ อันจะก่อให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างผู้สมัครด้วยกัน และผู้สมัครรับเลือกตั้งรายนั้นก็จะไม่ได้มีปฏิสัมพันธ์กับประชาชนหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งก่อนวันเลือกตั้ง ซึ่งเป็นเจตนารมณ์สำคัญให้ผู้ที่จะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรับรู้รับทราบถึงปัญหาและความเดือดร้อนของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่ก่อนได้รับการเลือกตั้ง

ข้อ ๔. ผู้ถูกร้องที่ ๔ ขอประทานกราบเรียนต่อศาลที่เคารพว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๐๑ บัญญัติให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงเพราะเหตุที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุกไว้ เพียง ๒ กรณีเท่านั้น คือ กรณีตามมาตรา ๑๐๑ (๖) ซึ่งเป็นมาตราที่ยึดโยงประกอบกับมาตรา ๙๘ (๖) ซึ่งใช้คำว่า “ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล” ดังกราบเรียนแล้วข้างต้น กับกรณีตามมาตรา ๑๐๑ (๑๓) ใช้คำว่า “ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก แม้จะมีการรอลงโทษ” จากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งสองมาตราข้างต้น ย่อมเป็นที่ประจักษ์ว่า รัฐธรรมนูญมีเจตนารมณ์กำหนดให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงแตกต่างกัน กล่าวคือ

.....(๑) กรณีที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องที่ ๔ ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๙๘ (๖) นั้น ผู้ถูกร้องที่ ๔ เห็นว่า บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญทั้งสองมาตราประกอบกันข้างต้น มีเจตนารมณ์เป็นการกำหนดลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ณ ขณะทำการสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้งนี้ หากผู้สมัครรายใดจงใจปกปิดคุณสมบัติต้องห้ามตามมาตรา ๙๘ (๖) ไว้ แต่ต่อมาภายหลังการสมัครเสร็จสิ้น หรือผู้สมัครรายนั้นได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่เมื่อได้ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติของความเป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งย้อนหลังไป ปรากฏข้อเท็จจริงอันเป็นลักษณะต้องห้ามในการใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งอยู่ ณ วันที่สมัครรับเลือกตั้ง กรณีดังกล่าวนี้ย่อมทำให้สมาชิกภาพของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วสิ้นสุดลง.....

.....(๒) สำหรับการสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๐๑ (๑๓) นั้น ผู้ถูกร้องที่ ๔ เห็นว่ามีเจตนารมณ์ห้ามมิให้ผู้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีมลทินมัวหมองถึงขนาดที่มีสภาพร้ายแรง ด้วยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกแม้จะมีการรอกการลงโทษก็ตาม ซึ่งผู้ถูกร้องที่ ๔ เห็นว่าการเข้าสู่ตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น เป็นไปโดยความยินยอมของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนมาก ดังนั้น ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งควรได้รับความคุ้มครองให้ตัวแทนแห่งตนสามารถอยู่ในตำแหน่งได้ยาวนานตามอายุของสภาผู้แทนราษฎร เพื่อทำหน้าที่ตามที่รัฐธรรมนูญและตามที่กฎหมายกำหนดแทนประชาชนและแทนปวงชนชาวไทย การตีความเพื่อให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายใดต้องพ้นจากตำแหน่ง ด้วยเหตุผลเพราะถูกดำเนินคดีทางอาญานั้น ควรมีหลักการตีความเพื่อรักษาผลประโยชน์ของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งและของปวงชนชาวไทยเป็นเกณฑ์ประกอบในการวินิจฉัย เมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มีเจตนารมณ์ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมีมลทินมัวหมองจากการถูกดำเนินคดีอาญาต้องพ้นจากตำแหน่งไป การตีความเพื่อบังคับใช้กับกรณีข้อเท็จจริงของผู้ถูกร้องที่ ๔ ซึ่งเป็นผู้มีสมาชิกภาพเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ ณ วันที่ศาลอาญาอ่านคำพิพากษา การที่ผู้ถูกร้องที่ ๔ จะต้องพ้นจากสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจึงต้องเป็นกรณีที่ศาลอาญา ศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกามีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกแม้จะมีการรอกการลงโทษเท่านั้น กรณีจึงต้องตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญและถือได้ว่าผู้ถูกร้องที่ ๔ มีมลทินมัวหมองถึงขนาดที่ไม่สามารถให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่อไปได้.....

.....(๓) การวินิจฉัยให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายใดต้องพ้นจากสมาชิกภาพ ผู้ถูกร้องที่ ๔ เห็นว่า ควรถูกตีความโดยเคร่งครัดตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๐๑ (๑) - (๑๓) บัญญัติไว้เท่านั้น เพราะเป็นการให้ความหมายโดยตรงของบทบัญญัติว่า “สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง” ดังนั้น กรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายใดต้องพ้นจากสมาชิกภาพเกี่ยวกับการถูกดำเนินคดีอาญาดังเช่นกรณีของผู้ถูกร้องที่ ๔ จึงต้องถูกตีความโดยเคร่งครัดตาม มาตรา ๑๐๑ (๑๓) เท่านั้น คือ ต้องถึงขนาดว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายนั้น “ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก แม้จะมีการรอกการลงโทษ เว้นแต่เป็นการรอกการลงโทษในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท” เมื่อคดีอาญาซึ่ง

ผู้ถูกร้องที่ ๔ ต้องคำพิพากษาให้จำคุกในคดีนี้ยังไม่ถึงที่สุด สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องที่ ๔ จึงไม่สิ้นสุดลง.....

ข้อ ๕. ผู้ถูกร้องที่ ๔ เห็นว่ากรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาลและไม่ได้รับการอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวตั้งนัยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๒/๒๕๖๒ นั้น เป็นผลมาจากกรณีที่จำเลยต้องคำพิพากษาให้ประหารชีวิตแล้วศาลอุทธรณ์ภาค ๔ มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวระหว่างอุทธรณ์ตลอดมาจนถึงวันที่มีการพิจารณาคำร้องของผู้ร้อง แต่สำหรับกรณีของผู้ถูกร้องที่ ๔ ในคดีนี้นั้น ผู้ถูกร้องที่ ๔ ถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาลระหว่างรอฟังคำสั่งของศาลอุทธรณ์ซึ่งท้ายสุดศาลอุทธรณ์ได้มีคำสั่งอนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราว ข้อเท็จจริงที่ผู้ร้องเสนอให้ศาลวินิจฉัยสมาชิกภาพของผู้ถูกร้องที่ ๔ จึงแตกต่างกับกรณีคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๒/๒๕๖๒ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ ไม่อนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราว ผู้ถูกร้องที่ ๔ จึงเห็นว่าเหตุที่แตกต่างกันต้องไม่เกิดผลที่เหมือนกัน.....

ผู้ถูกร้องที่ ๔ ขอศาลที่เคารพได้โปรดพิจารณาว่า มาตรา ๙๘ (๖) จะถือระยะเวลาใดเป็นเกณฑ์ในความหมายที่ว่า "ถูกคุมขังอยู่" เพราะการถูกคุมขังอยู่โดยไม่ได้รับการปล่อยชั่วคราวอันเป็นเหตุให้ขาดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น สามารถเข้าใจเจตนารมณ์ได้ว่าจำเลยซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรถูกคุมขังจนกระทั่งไม่สามารถไปปฏิบัติหน้าที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ แต่เหตุใดในคดีนี้ผู้ถูกร้องที่ ๔ ถูกคุมขังอยู่เพียง ๒ วัน เพื่อรอฟังคำสั่งคำร้องขอปล่อยชั่วคราวและในที่สุดศาลก็ได้อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ผู้ถูกร้องที่ ๔ สามารถกลับไปปฏิบัติหน้าที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่อไปได้ แต่ผู้ร้องกลับตีความว่าผู้ถูกร้องที่ ๔ ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หากศาลวินิจฉัยว่าการตีความของผู้ร้องถูกต้อง ต่อไปการถูกคุมขังเพียง ๑-๒ ชั่วโมง เพื่อรอฟังคำสั่งคำร้องขอปล่อยชั่วคราวก็ต้องถูกตีความไปในทางเดียวกัน...และหากการตีความเป็นไปตามแนวทางที่ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาล การที่ผู้ใดจะพ้นจากสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๐๑ (๖), ๙๘ (๖) และ มาตรา ๑๐๑ (๑๓) ที่บัญญัติว่าต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ก็ไม่ต้องบัญญัติไว้อีกต่อไปเพราะจำเลยในคดีอาญาเมื่อต้องคำพิพากษาให้จำคุกแล้วตามกระบวนการทางราชการจำเลยจะต้องถูกคุมขังหรือถูกควบคุมตัวไว้ในลักษณะเดียวกันระหว่างรอการพิจารณาคำร้องขอปล่อยชั่วคราว กรณีจึงเข้าลักษณะต้องห้ามและขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกกรณีไป.....

เกี่ยวกับประเด็นนี้ผู้ถูกร้องที่ ๔ จึงขอให้ศาลได้โปรดวินิจฉัยว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๐๑ (๖), ๙๘ (๖) ที่บัญญัติว่า ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขัง "อยู่" โดยหมายของศาลนั้น ต้องเป็นกรณีที่ถูกคุมขังอยู่จนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เท่านั้น แต่หากถูกคุมขังเพื่อรอการพิจารณาสั่งคำร้องขอปล่อยชั่วคราวเพียง ๑-๒ วันหรือ ๑-๒ ชั่วโมงและที่ศาลอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว จำเลยยังสามารถกลับไปปฏิบัติหน้าที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ ต้องไม่ถือว่าถูกคุมขังอยู่ตามความหมายและเจตนารมณ์ของ มาตรา ๙๘ (๖) มิเช่นนั้นก็ไม่มีความจำเป็นที่จะบัญญัติความสิ้นสุดสมาชิกภาพไว้ในมาตรา ๑๐๑ (๑๓) ที่ว่าต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกบัญญัติไว้ ดังนั้น สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องที่ ๔ จึงยังไม่สิ้นสุดลง.....

ข้อ ๖. ผู้ถูกร้องที่ ๔ เห็นว่า การตีความเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐. ควรที่จะตีความไปในทางการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะมากกว่าการตีความในเชิงลงโทษเอกชนการตีความกฎหมายทั่วไป ประกอบกับการทำหน้าที่ของผู้แทนปวงชนชาวไทยนั้น ผู้ถูกร้องที่ ๔ เห็นว่าไม่ควรที่จะต้องตีความให้พ้นจากตำแหน่งโดยง่าย เว้นแต่จะได้มีการบัญญัติลักษณะต้องห้ามไว้ชัดเจน ดังนั้น ในกรณีเหตุตาม มาตรา ๑๐๑. จึงต้องตีความเจตนารมณ์ว่ารัฐธรรมนูญพึงประสงค์ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายใดต้องพ้นจากสมาชิกภาพเพราะการที่ต้องถูกดำเนินคดีอาญา. ผลของการถูกดำเนินคดีอาญานั้น ต้องกระทบต่อความไว้วางใจหรือต้องเกิดมลทินมัวหมองอันเป็นที่สุด. หรือต้องเป็นอุปสรรคขัดขวางไม่ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายนั้นสามารถปฏิบัติหน้าที่แทนปวงชนชาวไทยได้อีกต่อไป. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร.....ผู้ นั้นสมควรที่จะพ้นจากสมาชิกภาพไป. เปิดโอกาสให้ผู้ร้องสามารถจัดการเลือกตั้งใหม่เพื่อหาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้ามาทำหน้าที่แทนประชาชนเจ้าของอำนาจอธิปไตยต่อไป. จึงต้องเป็นกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกแม้จะมีการรอลงโทษก็ตาม. หรือเป็นกรณีที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุกแล้วไม่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว. โดยการที่ศาลมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราวหรือด้วยการมีคำสั่งยกคำร้องขอปล่อยชั่วคราว. จึงถือเป็นเหตุผลที่ถึงขนาดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่แทนปวงชนชาวไทยได้อีก. ผู้ถูกร้องที่ ๔. กราบเรียนศาลที่เคารพว่า. การตีความในลักษณะดังกล่าวข้างต้นยังเป็นการตีความให้เป็นไปในลักษณะการรักษางบประมาณของรัฐอีกด้วย. เพราะหากการตีความให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องที่ ๔. หรือของผู้ใดต้องพ้นไปโดยง่าย. เพียงแค่การรอลงระยะเวลาที่ศาลกำลังพิจารณาคำร้องขอปล่อยชั่วคราวเพียง ๑.- ๒. วัน. กรณีจึงเป็นการยอมรับว่าการใช้อำนาจของศาลสามารถส่งผลกระทบต่องบประมาณในการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งครั้งใหม่. ซึ่งจำเป็นต้องใช้งบประมาณเป็นเงินจำนวนหลายล้านบาท. การตีความกฎหมายในลักษณะนี้จึงย่อมไม่เป็นที่พึงประสงค์ของการตีความกฎหมายเชิงบวก.....

.....ด้วยเหตุผลดังประทานกราบเรียนมาทั้งหมดข้างต้น. การที่ผู้ถูกร้องที่ ๔. ต้องคำพิพากษาของศาลอาญาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่ระหว่างรอคำสั่งปล่อยตัวชั่วคราวโดยหมายของศาลอาญา. ซึ่งเป็นกระบวนการต่อเนื่องกัน. เป็นเหตุให้ผู้ถูกร้องที่ ๔. ซึ่งมีสถานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกรัฐสภาถูกขัดขวางไม่สามารถเข้าร่วมประชุมรัฐสภาได้. จึงเป็นเหตุให้กระทบต่อการทำหน้าที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐. มาตรา ๑๒๕. ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการที่ผู้ถูกร้องที่ ๔. ต้องถูกคุมขังในระหว่างสมัยประชุมตามคำร้องของผู้ร้องจึงขัดต่อเจตนารมณ์ของบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญอย่างชัดเจน. กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่าผู้ถูกร้องที่ ๔. ต้องถูกคุมขังอยู่ระหว่างรอคำสั่งปล่อยตัวชั่วคราวตามที่กฎหมายบัญญัติ. สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องจึงยังไม่สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐. มาตรา ๑๐๑.(๖) ประกอบมาตรา ๙๘.(๖) ตามที่ผู้ร้องขอให้ศาลวินิจฉัย.....

ข้าพเจ้าได้ยื่นคำคัดค้านและเอกสารประกอบ จำนวน ๑ ชุด พร้อมสำเนาและรับรองความถูกต้องเป็นอย่างเดียวกันอีก ๙ ชุด / ข้าพเจ้าได้ยื่นคำคัดค้านและเอกสารประกอบผ่านระบบงานคดีรัฐธรรมนูญอิเล็กทรอนิกส์

(ลงชื่อ).....

(.....นายถาวร เสนเนียม.....)

ผู้ถูกร้องที่ ๔